

и така ще ти е по лесно да ги държишь затворены.

(Г-жа Анна вързува очи-тѣ Иванчовы съ кърпж-тж си).

И. Сега, мамо, не могж никакъ да гледамъ, ако и да ся трудж да видж.

М. Добрѣ, сыне мой, кажи ми какъ ти ся види сестра-ти Еленка?

И. Види ми ся като че е малко блѣдна; и струва ми ся, че не е до толкова добрѣ, защото може да ся оскърби като ны остави.

М. Но ты не гледашь Еленкж, нито ако бѣхж отворены очи-тѣ ти, можеше да ѣ видишь.

И. Могж, мамо, да ѣ видж, ако представж на умъ-тѣ си видъ-тѣ и'.

М. Можеш ли да представишь на умъ-тѣ си, какъ ти ся видѣше Петръ, когато той умрѣ.

И. Несумнѣнно, мамо, гледамъ го сега да стои така, както обикноваше да стои на портж-тж, и да гледа на пжть-тж.

М. Ты гледашь сега малкж-тж си сестрж, която живѣе, гледашь и другаръ-тѣ си, който умрѣ, съ умъ-тѣ си, или както говоримъ съ очи-тѣ на умъ-тѣ. Сега, Иванчо кажи ми: можеш ли да представишь на умъ-тѣ си какъ ти ся види кжща-та ни, и градина-та ни?

И. Могж, мамо, и види ми ся като да гледахъ пжть-тѣ оттамъ кжщж-тж ни и задъ другы-ты кжщы.

М. Можеш ли да представишь на умъ-тѣ